

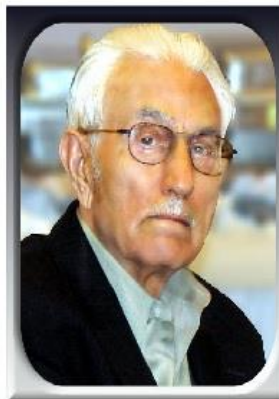

۲۰۱۶/۰۴/۲۳

عزیز احمد نوری

۳۹ مین سال کوتای منحوس هفت ثور ۱۳۵۷

چوچه های ازدهای سرخ از جیحون رسید
بهر بربادی کشور از خفای دون رسید
درد و رنج بی نهایت، بیحد و افزون رسید
روزگار بدسگالی از رخ مغبون (۲) رسید
لاله در دامان صحرا، با تن گلگون رسید
چاکران قبل را کیفر ز یزدان چون رسید
یا که بر استاد و شاگرد لعینش (۴) اون رسید
بوی گنبد دامنیت در کره مسکون رسید
در همه اکناف عالم رنگ این مضمون رسید
بیخدا و باخدا، هرگز بدین معجون رسید

روز هفت ثور همچون شام نا میمون رسید
باند خلقی ها و پرچم همچو طاعون و وبا
از سگان هار و زنجیری مسکو بعد از آن
از دم سوزان ارقم (۱) عالمی نابود شد
بسکه خون بیگناهان هر طرف جاری بشد
نوکر نو (۳) سرنوشت دیگران دیدی چه شد؟
آخر تو همچنان باشد که بر بیرک گذشت
گمراهی و جرم خود را چون صداقت میشمی
خدعه و نیرنگ مسکو بر ملا گردیده است
جز منافق کیست با تو لاف یکرنگی زند

ای ریاکار دنی! تا کی فریبی خویش را

در نهاد تو، ز حرصت آتش افزون رسید

(۱) ارقم بمعنی ازدر یا مار خالدار سفید و سیاه است که دارای زهر خطرناک میباشد.

(۲) مغبون بمعنی فریب خورده و هار بمعنی سگ دیوانه.

(۳) نوکر نو مراد از داکتر نجیب الله رئیس دولت کمونیستی آنوقت است.

(۴) مراد از نور محمد تره کی و حفیظ الله امین است

(* گرفته شده از مجموعه (شبیون آوارگان) صفحات ۱۴۴ و ۱۴۷، اثر "مهاجر افغان" عزیز احمد نوری